

får lejlighed til – jeg tror næsten, at jeg citerer hr. Kim Andersen ordret – at stille vores spørgsmål og få vores svar, og de kan stille deres spørgsmål til aftalen, så vi får gennemført den som en høring. Jeg tror, det er den rigtige fremgangsmåde at benytte, og den vil vi gerne foreslå.

Men derudover vil vi jo selvfølgelig gerne have beregnet alle konsekvenserne af denne kompensationsaftale. Hvis der nu sker fejl under behandlingen af skattelovgivningen, kan de så ikke rettes? Hvis det om 10 år viser sig at være en forkert konstruktion, ligesom det har vist sig med kulbrinteskatten, kan den så ikke ændres? Hvad med spørgsmålet om ophævelse af særregler på beskatningsområdet ude i Nord-søen, f.eks. på CO₂-området? Kan det ikke gøres, uden at man skal aflevere hver eneste krone til bevillingshaverne? Hvad med særlige sikkerhedsforanstaltninger? Der er mange spørgsmål, der trænger sig på i den forbindelse, og de må selvfølgelig afklares.

Vi synes, det havde været langt klogere af regeringen at gå sammen med et flertal – og Socialdemokratiet ville selvfølgelig meget gerne melde sig – om, at vi som partier bandt os til selvfølgelig at behandle vores aftalepartner fair og ordentligt, sådan at der var et politisk tilsagn om, at vi ikke ville misbruge vores magt til at ændre forholdene, uden at man indskiber sig i dette meget ejendommelige eksperiment som dette at sætte 14-15 kommende Folketing under overdømme af en voldgiftsret.

Det er altså et meget vidtgående skridt, og derfor vil vi bruge alle kræfter på – vi vil gerne være med i den aftale, vi vil selvfølgelig gerne vide, hvad den rummer af virkninger – først og sidst at sikre os, at vi ikke gør noget, der er forkert på det her område. Derfor forslaget om en høring, og derfor også bebudelse af en lang række forslag.

Man kan måske lidt drillende sige, at når man ser på, hvor mange aftaler der er blevet brudt af den nuværende regering, så kan man godt forstå bevillingshavernes ønske om en voldgiftsret. Men der bør vel med dansk folkestyre og dansk tradition kunne findes mere passende måder at løse det troværdighedsproblem på end afsnit 6 i den aftale, der blev indgået den 29. september.

Ole Stavad (S):

Som hr. Svend Auken allerede har givet udtryk for, er vi først og fremmest optaget af i den fase, hvor vi stadig væk befinder os, at få det bedst

muligt afdækket og analyseret: Hvad er virkningerne?

Som det også er fremgået, er vi sådan set ganske tilfredse med det, vi kan kalde arkitekturen i det her, de komponenter, som man har skruet det sammen af. Men det er – det beder jeg om undskyldning for – meget, meget svært at gennemskue, hvad det er, der er de økonomiske konsekvenser af det her. Hvad er resultatet af hvad?

Vi har set i dagens avis, i Jyllands-Posten, at økonomi- og erhvervsministeren har kritiseret, at vi har givet udtryk for nogle synspunkter, som jeg mener er rent referat af det, der fremgår af bemærkningerne til skattelovforslaget.

Hvis vi går ind på siderne 18 og 19 og læser regeringens egne oplysninger til Folketinget om konsekvenserne af den aftale, man har indgået, så fremgår det, at den øgede kontinuitet og stabilitet alene giver en samlet merindtægt på 27 mia. kr. Af disse 27 mia. kr. tilfalder de 21,3 mia. kr. staten.

Hvis man så går over på side 19, hvor man har stillet det op i tabelform, kan man se, at den samlede gevinst ved den her aftale er 31 mia. kr. Men af de 31 mia. kr. er de 21,3 ikke en følge af ændrede skatteregler eller overskudsdeling eller noget i den retning. Det er alene en følge af, at man forudsætter i de scenarier, man sætter op ved siden af hinanden, forskellige forløb.

Hvis man så ser på, hvad det egentlig er, som koncessionshaverne betaler i det her, hvis man tager udgangspunkt i de oplysninger, regeringen selv har givet i sit eget lovforslag til Folketinget, ja, så er der altså 9,7 mia. kr. tilbage som et resultat. Men af den merindtægt, der kommer som følge af, at man indgår aftalen og får en bedre kontinuitet og en bedre stabilitet i tilrettelæggelsen, blev der jo også 5,7 mia. kr. tilbage til A.P. Møller, sådan at det eneste, de – hvis vi tager regeringens egne oplysninger – faktisk afleverer, er 4 mia. kr. Regeringens tal kan ikke læses og opgøres på anden måde, hvis man lægger regeringens oplysninger til grund.

Kl. 16.35

Hvis det er sådan, at regeringen har afgivet forkerte oplysninger til Folketinget, så må vi andre vel også være undskyldt for, at vi har svært ved at gennemskue det, og så må vi bede om, at vi får nogle, der er mere rigtige. Det var den ene del.

Den anden del, som vi vil spørge grundigt ind til, er kompensationsaftalen, som også hr. Svend Auken kort var inde på. Der kan vi ikke